

mange andre store Fordele, skal blive ved med at være bedre stillet end andre danske Selskaber, navnlig i alt, hvad der vedrører Konkurrencen. Hvad Grund er der da til, at Statsanstalten skal kunne tilbyde Folk deres Policer stempelfri? Hvad Grund er der til det, naar alle andre danske Selskaber ikke kunne gøre det samme? Jeg ser det ikke. Jeg finder det overordentlig naturligt, at de i den danske Stat hjemmehørende Selskaber i saa Henseende ere stillede under samme Lov, det er den eneste lille Fordel, som det tilsigtes at give de danske Selskaber fremfor de udenlandske. Kan man dog ikke indrømme dem denne lille Begunstigelse, hvorved de kun opnaa Ligestillelse med Statsanstalten?

Dernæst vilde den ærede Minister paa et andet Punkt holde sin beskyttende Haand over Statsanstalten. Maa jeg, da jeg nu gentagne Gange har nævnet denne, blot indskyde den Bemærkning, at jeg har den største Tillid til den og den største Agtelse og Venskab for den. Jeg finder, det er en udmærket, en ganske fortræffelig Anstalt, og jeg vil ikke paa nogen som helst Maade sige noget om den, som skulde være ufordelagtigt. Det er slet ikke Meningen. Jeg ønsker blot Ligestilling, navnlig paa det Punkt, som jeg har nævnt, og paa det, som jeg nu skal nævne. Statsanstalten bør virkelig stige et lille Trin ned fra sit ophøjede Stade og stille sig i lige Plan med de andre danske Selskaber. Gør den det med Hensyn til Stempelpapir, naa ja, saa maa den ogsaa kunne gøre det med Hensyn til de 2 pro mille af Præmien som Bidrag til Forsikringsraadet. Det er dog af ikke ringe Betydning for Udviklingen af Livsforsikringsvirksomheden her i Landet, at et Forsikringsraad med alt, hvad dertil hører, oprettes, og den danske Statsanstalt, som virker under Konkurrence med andre Selskaber, vil ganske sikkert være vel tjent dermed, idet det naturligvis vil medføre en betydelig Tilgang til alle gode Selskaber. Jo mere man med fuld Betryggelse kan henvende sig til Selskaberne, desto mere vil naturligvis Ønsket om at livsforsikre sig brede sig i Befolkningen — hvad jeg haaber, det ogsaa vil gøre, thi det er af allerstørste Betydning, at det bliver endnu almindeligere end hidtil. Jeg ser dernæst ikke, at det for den rent ud sagt hovedrige Statsanstalt spiller nogen Rolle, om den skal betale disse 2 pro mille, og for Egalitetens Skyld ønsker jeg meget, at det maa ske. Den ærede Minister henviste til § 16

i Statsanstaltsloven af 18. Juni 1870, hvor der er Tale om, at alle ved Anstalten tegnede Forsikringer skulde være fri for Skatter og Afgifter, og at de ikke kunne underkastes Arrest og Eksekution. Men derved sigtes jo til noget ganske andet, derved sigtes der til de Summer, som den enkelte forsikrede eller hans efterladte, hvem det nu er, kunne hæve hos Anstalten, naar deres Tid kommer, men det tilsigtes ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at der ydes et lille Bidrag til Udrødelse af Omkostningerne ved en Institution, som kommer alle her i Landet virkende Forsikringsanstalter til gode.

Saa er der Gagebestemmelsen. Ja, den havde jeg nok tænkt mig ikke vilde vinde absolut Bifald. Man er her i Landet tilbøjelig til at lønne lavt, man lønner endog meget lavt. Jeg skal ikke komme ind paa de Paralleler, den ærede Minister drog mellem forskellige Embedsmænd og Mænd i private Livsstillinger. Det er jo slet ikke sikkert, at nogen af de Embedsmænd vilde være skikkede til de private Stillinger, man sammenligner deres Embeder med. Her er nu Tale om et ganske specielt Embede, som kræver ganske specielle og enestaaende Egenskaber. Man har ikke et Dusin Mennesker i Landet, der ere i Stand til at udfylde denne Plads, men man har i Dusinvis af Mænd, som kunne beklæde omtrent alle andre Stillinger i Landet, i alt Fald med meget faa Undtagelser. Altsaa det forekommer mig, at naar man ønsker at sikre sig de bedste Kræfter til en Stilling som denne, og man ikke fra Statens Side skal give noget egentligt Bidrag til Omkostningerne derved, maa man virkelig se bort fra, om det er i Konsekvens eller ikke med de almindelige Regler for Lønninger af danske Statsemployéer. Imidlertid glæder det mig at høre, at det kun er forholdsvis faa og forholdsvis ubetydelige Punkter, den ærede Minister har Indvendinger imod. Jeg nærer fremdeles det bedste Haab om, at der skal komme noget ud af denne Sag.

Breinholt: Naar man har den Lykke at have en saa habil Ordfører, som Tilfældet er her, er der selvfølgelig ingen Grund for mig til at ville gribe ind i hans Funktioner. Derimod kunde det maaske tilfalde mig som Formand for Udvalget at sige et Par Ord om den Stilling, Udvalget vil indtage over for den højtærede Minister paa de Punkter, han har anset for tvivlsomme, og som han haaber muligvis at kunne faa ændrede ved 3die Behandling.